

Sygn. akt IX U 1305/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 czerwca 2016 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 5 maja 2016r.

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/1000) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1305/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.06.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. B. (B.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu – z uwzględnieniem wynagrodzenia

uzyskanego w części po przyznaniu emerytury oraz wynagrodzenia minimalnego za lata 1976-1981 wyniósł 234,21% , a więc jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem odtworzonych przez biegłego zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) latach 1965-1981, podnosząc jednocześnie, iż nie zachowała się dokumentacja dotycząca wynagrodzeń za powyższy okres.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.07.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu do 25.10.1990r. Następnie w okresie od 27.04.1992r. do 31.12.1993r. pracował w KWK (...), od 01.02.1993r. do 16.01.2005r. w (...) w wymiarze 1/2 etatu oraz od 01.01.2005r. do 31.12.2006r. w (...) Sp. z o.o.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1984-1986 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 516,01 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 05.05.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, załączając zaświadczenie o zarobkach za lata 1982-1990 i od 1992 do 1993 wydane na podstawie dokumentacji płacowej. Ubezpieczony przedłożył również pismo z KWK (...) z dnia 15.04.2016r. w którym wskazano, że brak jest możliwości wystawienia zaświadczenia (...) za okres do 31.12.1981r.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z okresu od 1966-1993, przy przyjęciu za lata 1966-1981 wynagrodzeń

minimalnych, wyniósł 237,42%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent wyrównawczych, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia., przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 1965-1981, na podstawie danych zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, w karcie zasiłkowej i w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1993 jest wyższy niż 250% i wynosi 344,44%.

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 10.01.2017r. zakwestionował opinię biegłego w zakresie w jakim dotyczy przyjęcia premii w wysokości 25% i 30% wynagrodzenia zasadniczego, pracy w dwie niedziele w miesiącu, dodatków: nocnego, zmianowego, szkodliwego i niebezpiecznego oraz podwójnego wynagrodzenia z Karty Górnika wobec braku dowodów na wypłatę tych składników wynagrodzenia.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...), karty zasiłkowej oraz opinii biegłego z zakresu rent wyrównawczych mgr Z. G. z dnia 08.12.2016r. (k. 23-45).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu rent wyrównawczych mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1965-1981, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1971-1989,1993 wyniósł (344,44%) okazał się być wyższy od 250% . W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów poza jej częścią dotyczącą premii. Rację ma organ rentowy, że błędne było przyjęcie przez biegłego jako stałego składnika wynagrodzenia premii, gdyż miała ona charakter uznaniowy.

Niemniej uwzględnienie zastrzeżeń organu rentowego nie spowoduje obniżenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru poniżej 250%. Przy przyjęciu samej stawki zasadniczej, dodatku funkcyjnego oraz ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy za lata 1971-1981 wwpw wyniesie około 284,55%, bo za poszczególne lata wskaźniki kształtują się następująco: 1971- 180,94%, 1972r.- 174,04%, 1973r. – 156,06%, 1974r. – 154,37%, 1975r. – 126,93%, 1976r. – 148,72%, 1977r. – 138,53%, 1978r. – 143,92%, 1979r. – 144,86%, 1980r. -160,87%, 1981% -215,71%, 1982- 468,15%,

1983r. – 413,92%, 1984r. – 496,23%, 1985r. – 505,43%, 1986r. – 557,23%, 1987r. – 481,31%, 1988r. – 394,59%, 1989r. – 358,81%, 1993r. – 270,47%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego. W pkt.2 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(Dz.U. z 2015r. poz.1804) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia